

ČALAMÁDA

Směs zajímavého čtení ve vysmátém nálevu

Vyšlo ve Středisku volného času Bájo Česká Skalice v září 2012 | Speciální vydání

KDO JSME – KTO SME

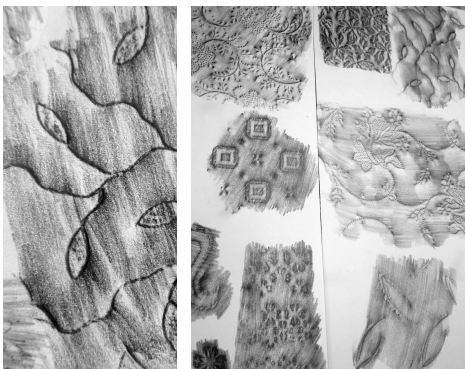
Česko-slovenský mezinárodní výtvarný projekt SVČ Bájo Česká Skalice
s tématem Textil a jeho zdobení

28. duben až 2. květen 2012

Projekt byl finančně podpořen městem Česká Skalice.

TEXTILNÍ MUZEUM

Tématem pobytu byl textil, takže jak jinak bychom mohli začít, než prohlídkou Muzea textilu. Díky vyčerpávajícímu odbornému výkladu pana Vlastimila Havlíka jsme pronikli do hlubin umění tkalcovského a barvířského. Pak ještě malý výlet do historie barvení i vzorů a mohli jsme jít hledat inspiraci. Šestnáct dětí a několik dospělých se rozprchlo po muzeu, každý za svými vzory. Překreslovalo se, obkreslovalo, až se od tužek kouřilo. Každý chtěl nachytat co nejvíce inspirace, aby při nadcházející náročné tvorbě měl z čeho čerpat.

„Sme v múzeu a veľmi sa nám tu páči. Už ideme kresliť a batikovať.“ „Zmizikem kreslime na poinkoustovaný papír...“

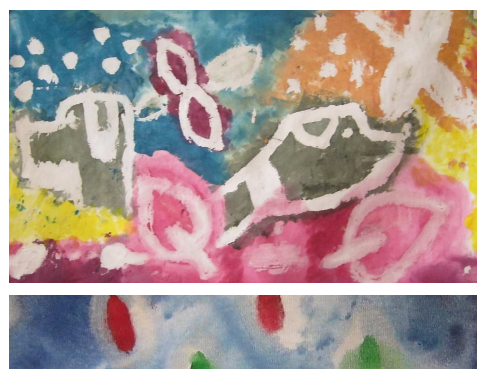

HLINĚNÁ BATIKA

„Hliněná batika nás určitě bavila (hlavně, když to schlo)...“ „Potom jsme dělali hliněnou batiku a vypadalo to pěkně!“

Vzory či ornamenty z muzea si každý dle libosti přenesl na látku. Odvážnější nechali volně pracovat fantazii a vymýšleli si vlastní vzory. Odpoledne se k hlíně přidávaly i barvičky. Každý si přišel na své. Měli jsme štěstí na počasí, takže výtvořky usychaly doslova pod rukama. Řádně vymalované a vysušené ubrousky i trička stačilo už jen zažehlit. V ateliéru bylo veliké teplo a žehlením jsme si ještě přitopili, ... takže hurá na dvorek ke kýblům s vodou vyprat dílko a zchladit i sami sebe. Pod rukama se nám rodila nádherná trička i ubrousky. Radost pohledět, jak se všechno to „prádlo“ třepotalo vlající na šňůře v teplém podvečerním větru...

VOSKOVÁ BATIKA

Pondělí, normálně pracovní den, ovšem tentokrát byl dnem tvorby. Jako první na programu byla vosková batika na hedvábí. Představa práce s takto ušlechtilým materiálem nenechala v klidu nejedno parádychtivé, tvořivé děvče. Vymyslet ten nejlepší vzor dalo zabrat. Každý lovil v paměti, co mu z nedělní návštěvy muzea utkvělo v hlavě. Boj s voskem při nanášení všichni statečně vybojovali, barvy podle gusta každého výtvarníka byly nakonec také nalezeny. Co by to bylo za batikování, kdyby se nemuselo zažehlovat, Takže o vyhřívání ateliéru žehličkou jsme nebyli ochuzeni ani tentokrát. Z pondělního dopoledne vzešly krásné hedvábné šály.

„Vosková batika byla hodně jemná. Práce dopadly krásně...“

V BAŽANTNICI A PŘÍPRAVA NA ČARODĚJNICE

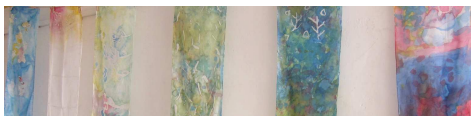

„ U stůdky jsme vyráběli pozvánky na vernisáž výstavy ...“

Odpoledne následovala procházka. Schovat se před pálicím sluncem do Bažantnice a zchladit se u vody si přál každý. Bylo zde příjemně, les se zastřešeným pramenem sváděl ke kresbě. Jenže pomalu se blížil večer a s ním i čas návratu. Teď jen najít krabice s oblečky a malovátky, abychom ze sebe mohli udělat pořádné čarodějnice. Naštěstí bylo tolik věcí, ze kterých jsme si mohli vybírat, že nedošlo k žádným neshodám. Každý se chtěl stát tou nejhezčí čarodějnici. Vzájemně jsme si vyráběli modely, které byly opravdu pozoruhodné - měli jsme čarodějnicí modrou i růžovou, sportovní i romantickou, líbeznou i strašidelnou...

LET ČARODĚJNIC NA ROZKOŠ

Šestá hodina odbila a před Bájem se to pohádkovými bytostmi jen hemžilo. Slétly se sem všechny čarodějnice, které se chystaly na Rozkoš. Jízda hasičským vozem se stala celoživotním zážitkem pro nejednu z nás. Před samotným zapálením ohně jsme si zahráli několik čarodějnických her. Čest zapálit hranici dostala zástupkyně slovenské výpravy. Po drobných počátečních problémech hromada roští vzplála. Už tak nezvykle teplý večer se ještě ohřál teplem z velkého ohně. Následovalo opékání buřtů, příjemné posezení a klábosení v roji čarodějnic. Začalo se smrákat a ochlazovat, nastal čas na odlet do postýlek. Večerní procházka byla příjemnou tečkou krásného dne.

„Děti pobíhaly okolo obou ohňů, hrály hry, jedly buřty a prosíť si užívaly. Dospělé čarodějnice klábosily o těžkostech řemesla ...“

MODROTISK A BARUNČIN STŘEVÍČEK

„Modrotisková rezerva nám nevonia...“

Bylo brzké dopoledne, první máj. První máj byl modrotisku čas, ku práci zval nás Hanky hlas, kde chemická zaváněla sloučenina. Posledního dne byl na programu modrotisk. Jako jediný výrobek si ho bohužel děti nemohly hned odvézt domů, protože se ozdobená látka musí poslat na obarvení do modrotiskařské dílny. Dopoledne uběhlo v příjemné výtvarné činnosti, odpoledne byl prostor pro činnost intelektuální. Děti si zahrály naučnou poznávací hru Barunčin střevíček aneb Po stopách Boženy Němcové - mezi muzeem a náměstím měly za úkol hledat odpovědi na zálučné otázky. Troufám si tvrdit, že hra byla stejně přínosná pro hosty ze Slovenska jako pro místní – i oni se dozvěděli nové informace o slavné spisovatelce! Všechny zúčastněné hra moc bavila, jen sluníčko se z nás snažilo udělat sušenky. Odměnou po dvouhodinovém snažení a „smažení“ se stala osvěžující studená zmrzlina.

VERNISÁŽ VÝSTAVY A LOUČENÍ

Po zbytek odpoledne se relaxovalo, všichni si užívali poslední společně strávené chvíle. V pět hodin už na dveře galerie Fortna klepali nedočkaví rodiče a ostatní hosté, aby byli při zahájení výstavy s názvem Kdo jsme – Kto sme. Vystavovaly se práce, které vznikly během pobytu. Na vernisáž navazovalo opékání, na ohni jsme si připravili slovenskou specialitu - živáňskou.

Jak jsme tak seděli u ohně a po kamenech, čas příjemně plynul a najednou - kde se vzal, tu se vzal - byl tu ten nepříjemný okamžik, kdy se zvedli první čeští účastníci k odchodu. Následovala smutná řetězová reakce, kdy jsme se všichni objímali, přáli šťastnou cestu a po úžasných dnech se rozešli se svými novými slovenskými přáteli. Druhý den ráno musely české děti do školy a slovenské odjely vlakem domů. Budeme se moc těšit na další setkání!

Zapsala: Nicol Jará

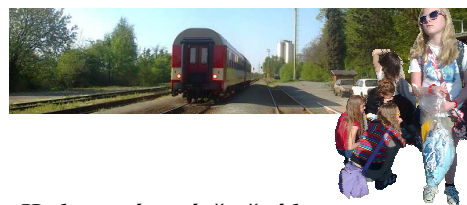
P.S.: Fotografie naleznete také ve fotogalerii Střediska volného času Bájno na www.svcbajo.cz.

ČALAMÁDA — směs zajímavého čtení ve vysmátém nálevu.

Vydavatel: Středisko volného času Bájno Česká Skalice. **Vedoucí redaktorka:** Nicol Jará. **Text:** Nicol Jará. **Fotografie:** archiv SVČ Bájno Česká Skalice. **Ilustrace:** členové mezinárodního projektu KDO JSME - KTO SME. **Grafická úprava:** Mgr. Martina Horká. **Adresa:** Husovo náměstí 3, 552 03 Česká Skalice, **e-mail:** info@svcbajo.cz, **telefon:** 491 452 708, **http://www.svcbajo.cz**. **Tisk:** Grafické studio Grafital s. r. o. **Ročník 6, speciální číslo.** Vychází nepravidelně.

Uzávěrka příštího čísla: listopad 2012

Příspěvky (texty, obrázky, fotografie apod.) posílejte na výše uvedený e-mail nebo odevzdávejte přímo v redakci ČALAMÁDY v Bájnu.

Hodnocení ze závěrečné hry:

„dobře výtvarne“, „živo láskavé“, „okouzující“, „měli jsme se pořád dobře a měli hodně práce“, „a celkom Good“, „a veľmi dobre, Jój fajň“, „super výlet“, „příšerně hezké, šíleně dobré jídlo“, „každý den byl moc dobrý, pořád jsme něco vyráběli“, aktivně - dobrodružné, „boli sme bystrý a veselý“, „bylo to tu milé, hezké a tak dále“, „hezké apod.“, „pekné a graciozné“, „emo ňuňo“, „prostě extra zábavný (epes rádes)“